

LBRIS

We know
books

Marcus Sedgwick

Vampires and Volts

The Raven Mysteries

Vampirul cel viclean

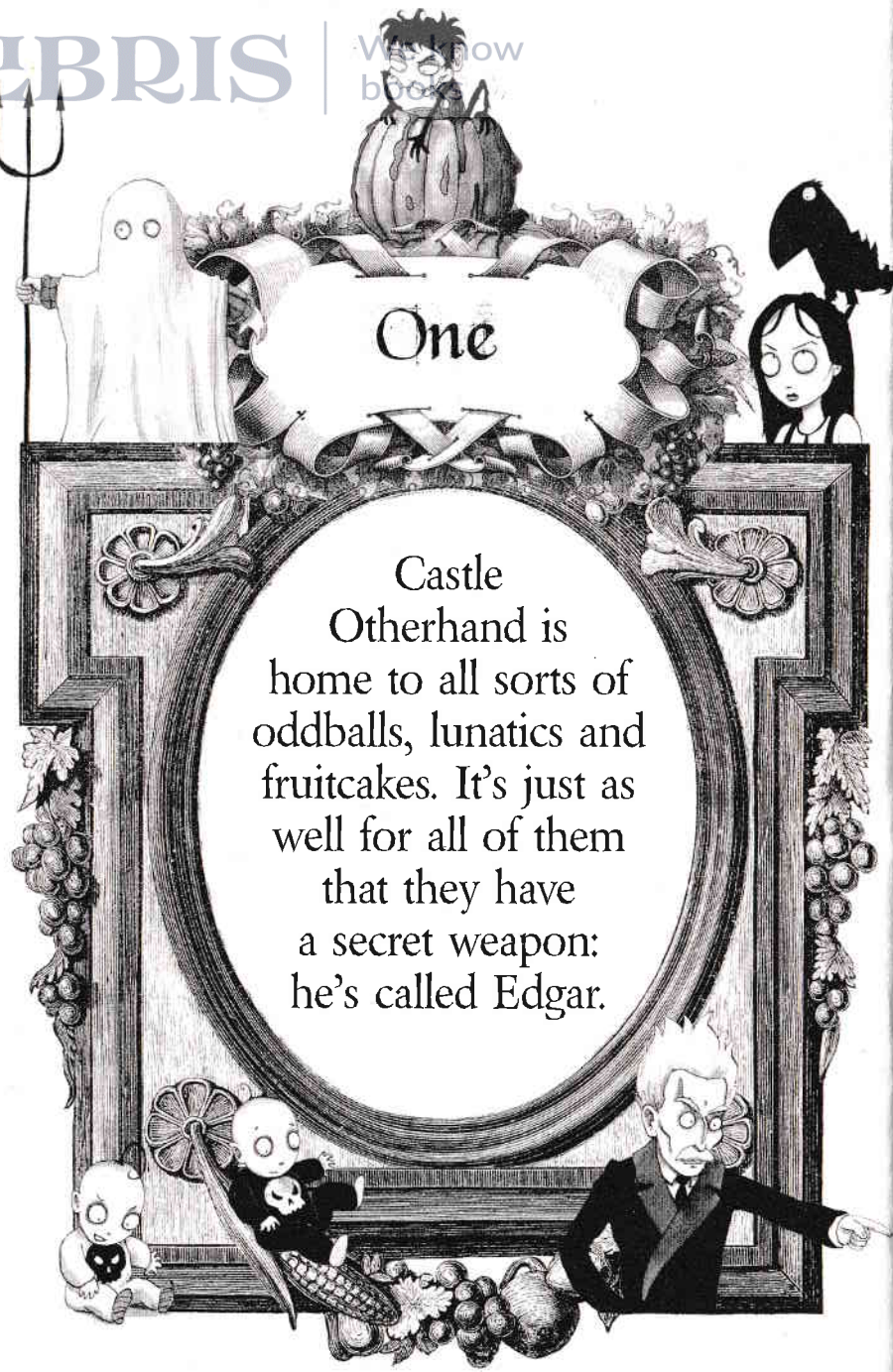
Cronicile corbului Edgar

Ediție bilingvă

Ilustrații de Pete Williamson

Traducere din limba engleză
de Daria Logofătu

 Booklet
fiction | 2026

One

Castle
Otherhand is
home to all sorts of
oddballs, lunatics and
fruitcakes. It's just as
well for all of them
that they have
a secret weapon:
he's called Edgar.

Unu

Castelul Altămână
este casa tuturor
ciudaților, scrântiților
și săriților de pe fix.
Noroc că au o armă
secretă, pe nume
Edgar.

Pumpkin brains!

Pumpkin brains everywhere!

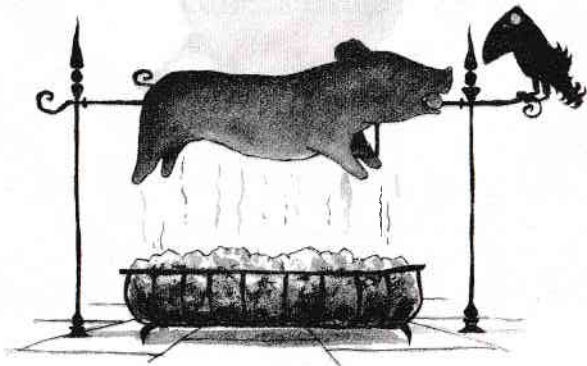
Orange, gooey, stringy, chewy, crunchy, slimy, smelly pumpkin brains.

I sat on the end of the fork of a spit roast upon which a large pig was revolving. He looked pretty glum about the whole business, but then so would you dangling over a bed of glowing coals with a spike up your trousers and an apple in your mouth.

Outside it was a chilly autumn day; my beak sensed that winter was not far away, and I had decided to warm my claws up by the pig for a while, even though it meant hopping as the spit revolved to avoid falling off, and even though it meant dodging Cook's basting spoon every now and again.

'Blast the bird!' she cried, but in all honesty, she was more bothered about the pumpkin brains, which seemed to be spreading across the kitchen floor by the second, and I was more occupied with sulking.

I was sulking because, well, actually, come to think about it, do you need a reason to sulk? I know I don't. But as it happened I was just a bit miffed that my claws had got so cold outside on what I will simply describe as a wild pumpkin chase.

Creieri de dovleac!

Creieri de dovleac peste tot!

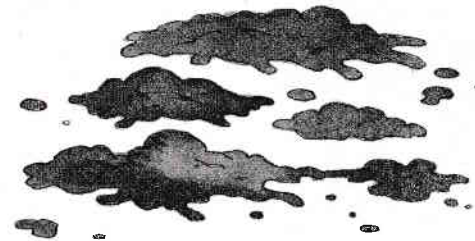
Creieri de dovleac portocalii, lipicioși, ațoși, cleioși, crocanți, vâscoși și puturoși.

Stăteam pe marginea furcii unui proțap pe care se învârtea un porc gras. Părea destul de amărât de toată treaba, dar și voi ați fi dacă ați atârna deasupra unui pat de cărbuni încinși cu o țepușă în izmene și cu un măr în gură.

Afară era o zi răcoroasă de toamnă; ciocul meu simțea apropierea iernii și mă hotărâsem să-mi încălzesc ghearele pe lângă porc o vreme, cu toate că asta presupunea să sar în timp ce proțapul se învârtea, ca să nu cad, și însemna să mă feresc, din când în când, de lingura pentru sos a lui Făcăleț.

— Fir-ar a naibii de pasăre! striga ea, dar, sincer, mai mult o deranjau creierii de dovleac, ce păreau să se întindă de-a lungul podelei din bucătărie cu fiecare clipă, iar eu eram prea preocupat să fiu îmbufnat.

Eram îmbufnat pentru că, ei bine, de fapt, dacă stau să mă gândesc, ai nevoie de un motiv ca să fii îmbufnat? Eu unul, n-am. Dar, din întâmplare, eram puțin morocănos din cauză că îmi înghețaseră ghearele afară, în timpul a ceea ce voi descrie ca fiind pur și simplu o vânătoare bezmetică de dovleci.

I don't know why I'm surprised, because it happens every year. It goes like this.

Summer ends. The days get shorter, the leaves turn brown. Fruit ripens and drops to the ground and when it's good and stinky I might nibble a bit of it, though it does tend to play havoc with my insides and . . . but that's not the point. Where was I?

Yes. The days shorten and there's frost on the tip of my beak of a morning, and it's right about then that someone, usually Solstice or Cudweed, will suddenly stand up one breakfast time and exclaim loudly:

'It's pumpkin-hunting time!'

As it happened, it was Cudweed who sprang to his feet this year, and when he yelled 'It's pumpkin-hunting time!' he did so with such excitement that Fella the monkey went speeding from the room like a greased ferret.

'Oh,' said Cudweed, but Valevine was on his feet too.

'Aha!' he cried, and pointed a long and pointy finger at his chubby son. 'The boy is right! The season is upon us. The most noble of sports! The eternal hunt for that shy and cunning beast, the orange demon known to man as "pumpkin", has arrived!'

Lord Otherhand was getting a little excitable by now, which might explain the instructions that followed.

'Sharpen your nets!' he urged. 'Dig your spears, knot up the holes in your traps! It's pumpkin-hunting time!'

Nu știu de ce mă mir, pentru că se întâmplă în fiecare an.

Iată cum se petrec lucrurile.

Se termină vara. Zilele se scurtează, frunzele devin maronii. Fructele se coc și cad pe pământ, și e posibil să ciugulesc și eu puțin când sunt bune și mirositoare, deși au darul de a-mi face prăpăd la mațe și... dar nu asta era ideea. Unde eram?

A, da. Zilele se scurtează, iar dimineața am chiciură pe vârful ciocului, și cam pe atunci se găsește cineva, de obicei Solstiția sau Ciumăfaie, care să se ridice brusc în timpul micului-dejun și să exclame strident:

— E vremea să vânăm dovleci!

Din întâmplare, anul acesta a sărit în picioare Ciumăfaie, iar când a strigat „E vremea să vânăm dovleci!“ a făcut-o cu atâta entuziasm, încât maimuța, Băiatu', a zbughit-o din încăpere ca un dihor dat cu untură.

— O, a făcut Ciumăfaie, dar s-a ridicat și Valevine în picioare.

— Aha! a răcnit el, arătând cu degetul său lung și subțire către fiul lui grăsuț. Băiatul are dreptate! A sosit timpul. Cel mai nobil dintre sporturi! E vremea pentru goana eternă după acea fiară sfioasă și șireată, diavolul portocaliu cunoscut omului drept „dovleac“!

Lordul Altămână se înfierbânta deja prea mult, ceea ce putea fi o explicație pentru ordinele ce au urmat:

— Ascuțiți-vă plasele! a poruncit el. Săpați-vă sulițele, innodați-vă găurile din capcane! E vremea să vânăm dovleci!

At that, there was a loud hurrah from Solstice and Cudweed, who rushed to their rooms, no doubt to root out their pumpkin-hunting equipment.

I walked down the table, to see if there was any leftover bacon to be had.

'Pumpkin hunting!' sighed Valevine, turning to Minty. 'There's a wonderful thing, eh? We're going pumpkin hunting.'

'That's nice, dear,' said Minty.

She didn't seem very excited.

'Something wrong, my sweet?' enquired Valevine.

'No, nothing, dear.'

'Come now, my loveliness, my fruitcake, my precious one. You know how much you love hunting a pumpkin. Why don't you go and get your wellies out and we'll see if we can't find the biggest pumpkin we've ever found? Eh?'

Minty sighed.

'Yes. I suppose so. Very well.'

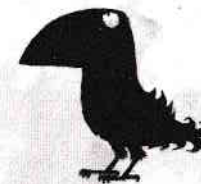
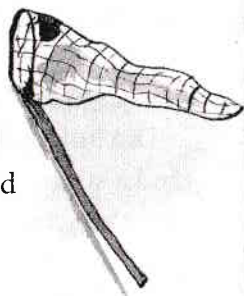
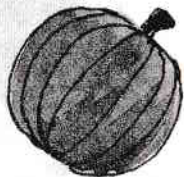
And off she went, leaving Valevine alone with your feathery friend.

'Something not quite the full ticket with Lady

Otherhand,' he muttered to me. 'Eh, old chap?'

'Ark,' I said, putting on my most mournful expression.

'Nice bird,' Lord Otherhand said, and checking that no one was looking, tossed me the end of a rasher of bacon lying unloved on his plate.

Auzind asta, Solstiția și Ciumăfaie au strigat „Ura!“, apoi s-ai grăbit către camerele lor, fără îndoială pentru a-și dezgropa echipamentul de vânat dovleci.

M-am îndreptat spre masă, ca să văd dacă mai rămăsese cumva niște șuncă.

— Vânătoare de dovleci! a oftat Valevine, întorcându-se către Minty. Ce lucru grozav, ei? Mergem la vânătoare de dovleci.

— E minunat, dragă, a spus Minty.

Nu părea prea entuziasmată.

— S-a întâmplat ceva, dulceață? a întrebat Valevine.

— Nu, nimic, dragă.

— Haide, drăgălașa mea, prăjiturica mea, neprețuita mea. Știi cât de mult adori să vânezi un dovleac. Ce-ai zice să-ți iei cizmele de cauciuc și să vedem dacă putem să prindem cel mai mare dovleac pe care l-am găsit vreodată? Ei?

Minty a oftat.

— Da, bănuiesc că da. Prea bine.

Și a plecat, lăsându-l pe Valevine singur cu prietenul vostru cu pene.

— Ceva nu e în regulă cu lady Altămână, a mormăit el către mine. Ei, vechi prieten?

— **C**ra, am zis, întipărindu-mi cea mai tristă expresie pe chip.

— Ce pasăre bună, a spus lordul Altămână și, asigurându-se că nu-l vedea nimeni, mi-a aruncat o felie de șuncă ce zăcea nebăgată în seama în farfuria lui.

And so the Great Annual Pumpkin Hunt was upon us.

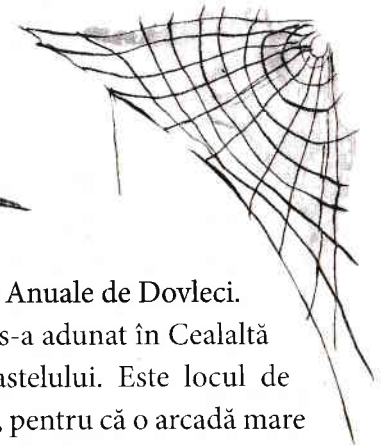
At ten a.m. sharp, the Hunt assembled in the Other Courtyard, at the north-eastern corner of the castle. It's the traditional starting place, and makes very good sense because a large archway leads from the courtyard straight into the gardens, the orchards beyond them, and the wilds of the mountainside beyond that. It's all good pumpkin land, as Lord Valevine was explaining in his usual pep-talk.

The team gathered round.

Minty looked fine, elegance itself, with large rubber boots up to her knees (in case you get a squishy one, she explained to Cudweed) and stylish tweed trousers and jacket, pumpkin hunting being the only time when Minty is prepared to be seen in trousers. Solstice had adopted a more modern approach, wearing black (what else?) combat gear, with a bobble hat for luck.

Cudweed seemed to have got a bit confused with his wardrobe, and looked as if he didn't know whether he was going riding or playing ice-hockey.

Lord Valevine himself wore the pumpkin-hunting coat that had been his father's, and his father's before that. It swept round his ankles in a protective fashion (in case you get a squishy one, he explained to Solstice).

Și iată-ne în pragul Marii Vânători Anuale de Dovleci.

La ora 10 fix, grupul de vânătoare s-a adunat în Cealaltă Curte, la capătul din nord-est al castelului. Este locul de pornire tradițional, ceea ce are noimă, pentru că o arcadă mare duce din curte drept la grădini, la livezile dincolo de acestea și la sălbăticiunile muntoase de după. E un teren favorabil dovlecilor, după cum a explicat lordul Valevine în tradiționalul său discurs motivațional.

Membrii echipei s-au apropiat.

Minty arăta splendid, eleganța întruchipată, cu cizme mari de cauciuc înalte până la genunchi (în caz că dai peste unul fleșcăit, i-a explicat ea lui Ciumăfaie) și cu pantaloni și haină stilate, din tweed, vânătoarea de dovleci fiind singura situație în care Minty era pregătită să fie văzută în nădrăgi. Solștiția avusese o abordare ceva mai modernă și își pusese un echipament de luptă negru (cum altfel?) și o căciulă cu ciucure, ca să-i poarte noroc.

Ciumăfaie părea să-și fi prins urechile în garderobă și arăta de parcă nu știa dacă merge la echitație sau să joace hochei pe gheață.

Lordul Valevine însuși purta haina de vânat dovleci care fusese a tatălui și, înainte, a bunicului său. Îi învăluia gleznela într-un mod protector (în caz că dai peste unul fleșcăit, i-a explicat el Solștiției).